

॥ સ્વામિશ્રીજ ॥

સંતભગવંત સાહેબજીની શ્રી માહાત્મ્યકુબર વાળી સદા...

નૂતનવર્ષ આશીર્વાન, મંગલમિલન સભા,
૨ નવેમ્બર ૨૦૨૪, 'વણ્ણિંજ', તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી

નવા વર્ષના પ્રારંભે શ્રી ઢાકોરજનાં દર્શન સાથે સદ્ગુરુ સંતોના આપણને રૂડા આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થયા, એ ભગવાનની કૃપા ! એવા સૌ કૃપાવાળા, ભાગ્યશાળી, નસીબદાર સંતો-અક્ષરમુક્તો સર્વનું ૨૦૮૧નું નવું વર્ષ શરૂ થઈ રહ્યું છે ત્યારે બેગાં મળીને પ્રભુચરણે પ્રાર્થનાઓ કરીએ કે, શરૂ થતું આ નવું વર્ષ સર્વને તન, મન, ધન, આત્માથી સર્વ પ્રકારે સુખિયા બનાવે ને વિશેષ સૌનું જીવન ભાગિતમય બની રહે એ માટે નવા વર્ષના સંકલ્પોનું અનુસંધાન રાખીને જીવન જીવીએ અને ના જિવાય ત્યાં જીવનને મદારતા જઈએ.

આ સંગીતવાળા વાઙ્ઠિંત્રો વગાડે તે પહેલાં તેને મદારતા હોય છે. તબલાંવાળા હથોડી મારે ને થથાટ મારી ચેક કરે, પછી બરાબર લાગે એટલે હથોડી મૂકી દે. હાર્મોનિયમવાળા પણ બધા સૂરચેક કરતા હોય. તંબૂરાવાળા ચાવી ફેરવીને તાર બેંચી સ્વર મેળવતા હોય પછી વગાડે. એમ, આપણે આપણું સમગ્ર જીવન મદારવાનું છે. ભગવાન રાજુ ના થાય એવાં વિચાર, વાણી, વર્તનમાંથી બહાર નીકળવાનું અને કેવળ ને કેવળ એક ભગવાન રાજુ થાય એવા જ વિચાર, એવું જ બોલવાનું ને એવું જ વર્તવાનું ! - આ સહેલું નથી, પણ મદારવાનું. મદારવું એટલે ધૂન-ભજન-પ્રાર્થના કરી, પ્રભુના બળો, પ્રભુ રાજુ થાય તેવું જીવન જીવવાલગની લગાડી જીવવું !

ભગવાનનો આશરો હોય, ભગવાનધારક સત્પુરુષ સાથે આત્મબુદ્ધિને પ્રીતિ હોય અને એમની આજી પ્રમાણે જીવન જીવી, એમને રાજુ કરવાનો અંદરથી આલોચ હોય તો એને અંદરથી ખબર પડે જ કે, આ ખોટું વિચારાયું, આ ખોટું બોલાયું ને ખોટું વર્તાયું. આવો આશરાવાળો,

નિષ્ઠાવાળો ભક્ત, સત્પુરુષ સાથે આત્મબુદ્ધિને પ્રીતિથી જોડાયેલો હોય ને ભગવાનને રાજુ કરવાનો એને આલોચ હોય. અહીં બેઠેલા આપણો બધા ભક્તો એવા જ છીએ. એમને ખબર પડે કે, આ ખોટા વિચારો મગજમાં ચાલી રહ્યા છે.

યોગીજ મહારાજને કોઈએ પૂછ્યું, ‘બાપા ! આધ્યાત્મિક પ્રગતિ જટ કેમ થતી નથી ? અમારામાં કેટલા બધા દોષો છે !’ યોગીજ મહારાજ કહે, ‘દોષોને લીધે પ્રગતિ અટકતી નથી, પણ આળસ, પ્રમાદ અને ગાફ્લાઈ; એ ત્રણને લીધે બધું અટકે છે.’ ‘આળસ’ એટલે કોઈ કામ કર્યું હોય તો કહે, ‘કાલે કરીશું.’ પણ કાલ તો પડે જ નહીં. કારણકે, કાલ તો કાલ જ હોય. કામ ઠેલ્યા કરે એ આળસ. ‘પ્રમાદ’ એટલે કામ કરે ખરો, પણ જે વખતે જે કરવાનું હોય એ ના કરે, એ વખતે બીજું કરે એ પ્રમાદ. વિદ્યાર્થીનો સ્વધર્મ છે વાંચવાનો. તો તે વાંચે તો ખરો, પણ જે પુસ્તક વાંચવાનું હોય એ ના વાંચે, નોવેલ વાંચે કે બીજું વાંચે. અને ‘ગાફ્લાઈ’ એટલે બેદરકારી. કામ કરે ખરો, પણ પીરસવાનું કીધું હોય તો દાળ ઉડાડી બે-ચાર જાણાં કપડાંય બગાડી નાખે, આજૂબાજૂનાં બે વાસણ ભાંગી પણ જાય. પીરસે છે ખરો, પણ બેદરકારી. એટલે ભક્તોને માટે આળસ, પ્રમાદ ને ગાફ્લાઈ એ ભગવાનને રાજુ કરવામાં વિદ્યાર્થી થશે. તો આ દોષથી મુક્ત થઈશું તો ભગવાન ભજવામાં સહાયરૂપ થશે. તો આળસ, પ્રમાદ ને ગાફ્લાઈ છોડી ધ્યાન રાખીએ કે, મારે ભગવાનને રાજુ કરવા જ છે.

યોગીજ મહારાજ કહેતા, ‘કલ કરે સો આજ કર, આજ કરે સો અબ, મૂળ વગરનું ધોકડું, ઢળી પડશે ઢબ, તો કરેગા કબ ?’ જાડને મૂળ છે,

મહાનને પાયો છે, પણ આ શરીરને કશુંય નથી. એટલે ‘હું કાલે કરીશ’ એમ નહીં, આજે જ કર. ભજન, પ્રાર્થના કે ભગવાનને રાજુ કરવાની, સેવા કરવાની જે ભાવના હોય તેવું કાર્ય તત્કાળ કરવું. ભગવાનને રાજુ કરવાનો આલોચ છે, તો વિચાર, વાણી ને વર્તન મઠારતા જવું. આ નવા વર્ષ આપણે પ્રાર્થનાઓ કરીએ કે, ભગવાન રાજુ ના થાય એવા વિચારોમાંથી નીકળવા માટે સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ભજનનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય લઈએ.

મહાનો, સ્કૂલો અથવા તો જાહેર મિલકતો પાસે આગ શમાવવા માટેનાં સાધનો હોવાં જ જોઈએ. આપણે ગુજરાતીમાં કહેવત છે કે, ‘આગ લાગે ત્યારે કુંફો ખોદવાન જવાય.’ આગ લાગે ત્યારે પાણીતેયાર હોવું જોઈએ. એમ, પ્રસંગ બને ત્યારે ધૂન થાય એ વાતમાં માલ નથી. એટલે રોજ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ધૂન કરવાની પ્રેક્ટિસ હોય તો કંઈ પણ થાય તો સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... થાય.

હું નાનો હતો ત્યારે ઘણાં બહેનોને મેં નિયમ લેતાં જોયાં છે. પાણી પીતાં પહેલાં કહે, ‘સ્વામિનારાયણ ?’ એટલે સામે કે નજીકમાં જે હોય એણે ‘સ્વામિનારાયણ’ બોલવું પડે. સામેવાળા ‘સ્વામિનારાયણ’ બોલે તો તેઓ પાણી પીવે. જમવું હોય તો કહે, ‘સ્વામિનારાયણ ?’ સામે કોઈ ‘સ્વામિનારાયણ’ બોલે તો ખાય. પણે પળ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... થાય. આવા નિયમો લેવા જોઈએ, જેમાં આપણા પ્રભુની-ગુરુની સ્મૃતિ થાય.

અત્યારે એડવાન્સમેન્ટ બહુ થયું. અમે લોકો ગામડાંમાં રહેલા, ગામડાંની અમુક પદ્ધતિ શીખવા જેવી હતી. નવા વર્ષ-બેસતા વર્ષ સવારે પાંચ વાર્ષે લોકો નાઈ-ધોઈ તેયાર થઈ જાય અને ધરેથી નીકળી પડે. ગામડાંનાં લોકો પહેલાંમાં પહેલાં જે ભગવાનને માનતા હોય એ મંહિરે જઈ, દર્શન કરી, ધૂન-પ્રાર્થના કરે. રસ્તામાં જે મળે એને ગળે લગાવી ‘જ્ય સ્વામિનારાયણ’, ‘જ્ય શ્રી કૃષ્ણ’, ‘જ્ય શ્રી રામ’ કહે. ઊંચ-નીચ, નાનો-

મોટો, બાઈ-ભાઈ કે મિત્ર-દુષ્ટન - જિંદગીભર ના બોલતા હોય પણ બેસતા વર્ષના હિવસે એકબીજાંને બેટીને ખૂબ પ્રેમથી મળે. દુષ્ટની, વેર-જેર, ઊંચ-નીચ, બેદભાવ બધું ભૂલી જાય. અમારા વખતમાં ગામડાંમાં એવું કહેવાતું કે, ‘તમારો બેસતા વર્ષનો હિવસ જ્શે એવું તમારું આખું વર્ષ-૩૬૫ હિવસ જ્શે.’ એટલે બધાં આનંદમાં જ હોય. કોઈનો કોઈ ખોટો વિચાર નહીં, કોઈની કોઈ ખોટી વાત નહીં, કોઈની નિંદા નહીં. ખાઈ-પીને, વેર-જેર ભૂલીને સૌ આનંદ કરે. અંદરથી ઉમળકો હોય કે, આખું વર્ષ આનંદમાં રહેવા માટે મારે આજે એક હિવસ આનંદમાં રહેવું છે.

આ વસ્તુ ભગવાનને આપણને શિખવાડવી છે કે, ચોવીસ કલાક ને બારેય મહિના આનંદમાં રહેવું હોય તો આપણાં વિચાર, વાણીને વર્તનમાં પ્રભુ લાવવા છે, પ્રભુ રાખવા છે. ‘પ્રભુ રાખવા છે’ એટલે ? પ્રભુ રાજુ ના થાય એવા કોઈ વિચારને મારામાં સ્થાન ના હોય. પણ તે આપણા દ્યાથની વાત નથી, વિચાર થઈ જાય; પણ આપણે ભગવાનના કૃપાપાત્ર છીએ તો વિચાર પકડાશો. ત્યારે કરવાનું શું ? મૂંઝાવું નહીં, અકળાવું નહીં, દુઃખી ના થવું, ડિપ્રેસ ના થવું; પણ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ભજન કરવું. મારા-તમારા વિચારો કરતાં ભગવાન મોટા છે, માટે ભગવાનને સંભારીએ એટલે એવા વિચારો ભાગે. કંઈખું બોલાઈ જાય પણી આપણને રિયલાઈજ થાય કે ખોટું બાદી માર્યું. ત્યારે ઘણાં મૂંઝાઈજાય ને એમાં કલાકોના કલાકો બગાડે. આંકંઈરીતનથી. પણ એ કાંતમાં જઈને તું સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ધૂન કરે તો યાદ રાખો, નકારાત્મક આસુરી ભાવો તીબી પૂછીએ ભાગશે.

આ આખું વર્ષ આપણે આપણસ, પ્રમાદ ને ગાંધિલાઈછોડીને ભગવાનને રાજુ કરવાના ભાવથી જીવન જીવવાનો, વિચાર, વાણી ને વર્તન કરવાનો સંકલ્પ કરીએ; તો આ એક વર્ષમાં આપણા જીવનમાં આપોઆપ ફેરફાર થશે, અકલ્પનીય બદલાઈ જવાશે. યાદ રાખો, સ્વામિનારાયણ ભગવાને મને-તમને-સર્વને ખાદ્ય-પીયે, કપડે-લતે કરીને તો સુખીકર્યાં છે ! અહીં

ભજન, પ્રાર્થના કે ભગવાનને રાજુ કરવાની,
સેવા કરવાની જે ભાવના હોય તેવું કાર્ય તત્કાળ કરવું.
ભગવાન રાજુ ના થાય એવા વિચારોમાંથી નીકળવા માટે
સ્વામિનારાયણા... સ્વામિનારાયણા... સ્વામિનારાયણા...
ભજનનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય લઈએ.

આપણસ, પ્રમાદ ને ગાઝલાઈ છોડીને
ભગવાનને રાશુ કરવાના ભાવથી
જીવન જીવવાનો, વિચાર, વાણી ને
વર્તન કરવાનો સંકલ્પ કરીએ.

બેઠાં છે એમાં કોઈને એની તકલીફ નથી. હવે તકલીફ છે દેહભાવની. નાની નાની બાબતોમાં ફરિયાદ કરીએ છીએ, એમાંથી બહાર કાઢી, કાળ, કર્મ ને માયા ઊભી પુંછદીએ ભાગે એવા આપણને સિંહ બનાવવા છે. આપણા ભગવાન દાથ ઊંચો કરીને આશીર્વાદ આપતા દર્શન આપે છે, એ અભ્યક્ત છે ! દે મારા ભક્તો, તમે મારા આશ્રિત છો, તો ‘નિર્ભય’ એટલે ભયથી ડે નહિ-એમ નહીં, પણ, ‘અભય’ - તમને જીવનમાં ભય જેવું જ નારહે, દર જેવું જ નારહે, તમારાં જીવન એવાં બનાવવાં છે.

વર્ષો પહેલાં અમેરિકાના બફેલો એરપોર્ટ પર હું, શાંતિભાઈ, વાસુભાઈ ને બધા ઊતર્યા ત્યારે ત્યાં ઘનશ્યામભાઈ અને એમનાં વાઈફ લેવા આવેલાં. તેઓ સાથે અમે કારમાં જતા હતા. ઘનશ્યામભાઈ મને કહે, ‘આપણે મોટેલ પર ઊતરીએ કે ઘરે ઊતરીએ ?’ એમણે બહુ મોટું ઘર લીધેલું. મેં કહું, ‘કેમ તમે એવું પૂછો છો ? તમે ક્યાં રહો છો ?’ ત્યારે કહે, ‘અમે નવું ઘર લીધું છે, સરસ મોટો બંગલો છે, પણ અમે ત્યાં રહેવા ગયાં ત્યારે આજુબાજુ વાળાં કહે કે, ‘આ ઘરમાં ભૂત છે અને રાત્રે બે વાયે કડાકા-ભડાકા કરીને આવે છે.’ અને મારી વાઈફ રાત્રે એવા કડાકા-ભડાકા સાંભયા એટલે એ તો ગભરાઈ ગઈ, એટલે અમે બંગલો છોડીને મોટેલમાં રહેવા જતાં રહ્યા છીએ. એટલે આપણે મોટેલ પર જઈએ ?’ તો મેં કહું, ‘ના, બંગલે ભૂત છે ત્યાં જ જઈએ. અને જે રૂમમાં ભૂત આવે છે તે રૂમમાં જ હું સૂઈ જઈએ. મને એક કોકાડોલાની ખાલી બોટલ આપજો. રાત્રે ભૂત આવે તો એ બોટલમાં ભૂતને પૂરી દેવો છે અને એને એલનટાઉન મંદિરે વાસણ અજવાળવા લગાવી દેવો છે.’ અમે ત્યાં ગયા અને હું તો રાત્રે સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... માળા ફેરવતો હતો. ભૂતની મજલ છે કે આવી શકે ! એને પણ અભર પડી ગઈકે, આભાઈ માળા લઈને બેઠાં છે એટલે આજે મને બોટલમાં ઉતારી દેશે.

કંઈ એટલે પહેલવાની. કંઈ એ પ્રોટેક્શન છે. અનિષ્ટ તત્ત્વો તમારી નજીક નહીં હુંકે. પરદેશમાં ઘણી વખત બોર્ડ માર્ફુ હોય-‘This house is protected by the security company.’ પછી એ ઘરમાં ફસફુસિયા ચોરો તો જાય જ નહીં, કારણ કે તરત પોલીસ પકડી જાય.

પ્રોટેક્શન ના હોય એવા ઘરને રસ્તે જ નાર સામાન્ય ચોર પણ લૂંટી જાય, કેમકે પ્રોટેક્ટેડ નથી. એમ, જે મણે કંઈ ના પહેરી હોય, જે મને ભગવાનનો આશરો નથી એમને કાળ-કર્મ-માયા પણ બે થપાટ મારતાં જાય, જ્યોતિષી, વાસ્તુશાસ્કી પણ થપાટ મારતાં જાય; એટલે બધે ફંદાં મારવા કરતાં સ્વામિનારાયણ ભગવાનની કંઈ પહેરોને !

ભગવાનનો આશરો હોય, સત્પુરુષ સાથે આત્મબુદ્ધ ને પ્રીતિ હોય, કોઈની અમહિમા, ભાવફેર, માથાફૂટમાં ના પડતો હોય એ માણસે કોઈથી ડરવું નહીં. કાળ, કર્મ ને માયાની તાકાત નથીકે તમને હુઃખી કરી શકે, યાદ રાખો ! આપણે ભગવાનનો આશરો રાખ્યો છે, સત્પુરુષ સાથે આત્મબુદ્ધ ને પ્રીતિ છે, તેઓની આજ્ઞા પાણીએ છીએ; પણ આપણસ, પ્રમાદ ને ગાઝલાઈને લીધે વિચાર, વાણી ને વર્તનને ચેક નથી કરતા. અને બીજું, અમહિમા, ભારફેર, માથાફૂટ, ખટપટ, નિંદામાં આનંદ માણીએ છીએ; એટલે ભગવાન કહે, તમને આ બધાં થપાટો મારતાં જાય છે.

ગુણાતીતાનંદ સ્વામી એમની ‘વાતો’માં એક વાત બોલ્યા છે કે, ‘જોવા જેવા તો એક ભગવાન છે.’ અત્યારે અહીં ભગવાન દેખાતા નથી, પણ આપણા ભગવાન મૂર્તિમાં-સંતમાં બિરાજમાન છે તેમ જીવ-પ્રાણીમારમાં બિરાજમાન છે, સંબંધવાળા સૌમાં બિરાજમાન છે એટલે એ ભાવથી સર્વમાં ભગવાન છે, તો એ ભાવથી તેઓનાં દર્શન કરીને સૌને મળો અને પછી જોજો તમારા જીવનમાં આનંદ વધી જશો. પહેલાં માં પહેલાં તમારા ઘરવાળા કે તમારાં ઘરવાળાને આજ્ઞાથી, અત્યારથી ભગવાન સ્વરૂપે જોવાનું શરૂ કરી દો. પછી તમારી મજા જોજો ! આવું જીવન જીવવાની મજા છે. આપણે ભગવાનને મંદિરમાં મૂકીને પછી બહાર ફર્યા કરીએ છીએ, એવું નહીં, ભગવાન ચોવીસ કલાક ને બારેય મહિના મારી સાથે જ છે, ને મારી આજુબાજુનાં પાત્રોમાં ભગવાન છે એવું માનવાની પ્રેક્ટિસ કરવી. અને વળી, ‘Perfect practice makes a man perfect.’ સંતો પાસેથી જે પ્રેક્ટિસ મળે એ પરફેક્ટ પ્રેક્ટિસ જ હોય, તો એ પ્રમાણે કર્યા કરીએ. આજે સંકલ્પ કરીએ કે, ‘વિચાર, વાણી ને વર્તનમાં હે પ્રભુ ! આપરાજ નાથાવત્યાં અમને બતાવો ત્યારે અમે આપણસ, પ્રમાદ,

ગાફલાઈ છોડીને એને મધારતાં જઈએ એવી અમને જગ્યતતા સાથે વર્તવાનું બળ આપજો.' આવો સંકલ્પકરીને પ્રાર્થના કરીએ. અને આપણે બદલાવું જ છે. આપણાં પરકૃપા છે તેથી આપણને આ સંતોનો યોગ છે એટલે ભગવાનનો સાચો મહિમા આપણે સમજ શક્યાં છીએ.

શાસ્કીજી મહારાજે અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના જે પ્રવર્તાવી છે એ દ્વારા કલ્પનામાં ના આવે એવાં કામો થવાનાં છે, ભક્તોમાં એવાં પરિવર્તનો થવાનાં છે. માણસો હઠ, માન, ઈર્ઝાના ભાવો, કામ-કોધાદિક દોષોને લઈને દુઃખી થયા કરે છે એમાંથી બહાર કાઢીને, માનવહેદે ભગવાનના ધામનાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ ભોગવતા થવા માટે એવા ભગવાનધારક સાધુમાં હેત, મંદિરનો યોગ-એ બે હશે તો જ થવાશે. બેઉ વસ્તુ ભગવાને આપણને આપી છે. મંદિરમાં શ્રી ઠાકોરજી સ્વયં બિરાજમાન છે અને એ ઠાકોરજીમાં જોડે એવા સંતો આપણને આપ્યા છે. જે મના પ્રતાપે પરિવર્તન થાય છે. એટલે આપણે સંકલ્પકરીએ કે, વિચાર, વાણીને વર્તન દ્વારા હે પ્રભુ ! આપ રજી થાવ એવું જીવન જીવું છે ને એ દ્વારા આપણી સુવાસપ્રસરાવીએ.

સત્સંગમાં અમે દેશ-પરદેશમાં કરીએ છીએ. સત્સંગ તો એમના સંકલ્પે વધે છે, ને બધાં કામ એમની કૃપાથી થાય છે. પણ સત્સંગમાં ભક્તોનાં જીવનમાં જે પરિવર્તન થાય છે એનાં દર્શન કરીને આપણો ઉત્સાહ, ઉમંગ વધી જાય છે, આપણને બળ મળે છે. આ બધા મુક્તો સાથે રહીને આપણને આનંદ થાય કે, સત્સંગ ઘણો વધવાનો છે. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કહ્યું કે, 'આથી કરોડ ગણો સત્સંગ થશે ને આથી કરોડ ગણો મંદિર થાશે પણ આ વાતું ને આ કથા નહિ મળે.' માટે, આવા માનવરૂપમાં સાધુ છે એમને ઓળખી લઈને એમને વિશે હેતરાખજો. તો જે મને જે મને સંતોને વિશે-ગુરુને વિશે હેત દોય તેઓ ગુરુની આજ્ઞામાં જીવન જીવો, દિવ્યભાવ સૌમાં રાખો, પૂજ્યભાવ સૌમાં રાખો. સૌની મન, કર્મ, વયને સેવા કરો. વિચાર, વાણીને વર્તન દ્વારા ભગવાન રજી થાય એવું આપણે જીવું છે. એવું જીવા માટેનો આજે નવા વર્ષે સંકલ્પકરીએ અને એ દ્વારા ભગવાનની સુવાસપ્રસરાવીએ.

ભગવાનનો આશરો હોય,
સત્પુરુષ સાથે આત્મખુદ્ધિ ને પ્રીતિ હોય,
કોઈની અમહિમા, ભાવહેર,
માથાફૂટમાં ના પડતો હોય
એ માણસે કોઈથી ડરવું નહીં.

અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસનાનાં પાંચ સ્ટેપ્સ - ભગવાન સાકાર છે, ભગવાન કર્તાહર્તા છે, ગુણાતીતસાધુ દ્વારા પ્રગટ છે, એમનામાં જોડાઈને, બે હાથ જોડી એમની આજ્ઞા પાળવી અને ભગવાનના ભક્તોની નિર્દ્દીષભાવે મન, કર્મ, વયને સેવા કરવી; તો ભગવાન રજી થતાં સુભિયાં સુભિયાં કરી દેશે. આ વસ્તુ આપણાં જીવનમાં વિ.સં. ૨૦૮૧ના વર્ષમાં આપણે સાકાર કરવી છે. અહીં આવ્યાં છે એ બધાં સંકલ્પ કરીએ કે, આવું જીવા કૃતનિશ્વી થવું છે, ગાફલાઈ નથી રાખવી. ભગવાને આવો ચાન્સ આપ્યો, આવો સરસ દેણ આપ્યો, આવું સરસ સાનુક્ષળ વાતાવરણ આપ્યું, આવા અદ્ભુત સાધુઓ આપણું રખોપું કરે છે, આપણને હેત-પ્રેમ કરે છે, માર્ગદર્શન આપે છે અને વળી આપણાં માટે ભજન-પ્રાર્થના કરે ! તો આવો મોકો કશીક્યારે મળશે ? તો આવું જીવાનાં બળ મળે એવી પ્રાર્થના !

યોગીજી મહારાજે આણંદ મંદિરે કહ્યું હતું કે, 'ગુરુની આજ્ઞામાં રહીએ એ જ સાચું દર્શન છે !' ગુરુ જે આજ્ઞા આપે એ આજ્ઞાને પાળીએ. ના પળાય તો સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... કરીને જીવનને મધારતાં જઈએ. બધી આજ્ઞા પળાય જ એવું નથી. પણ, આજ્ઞા પાળવાનો સતત આલોચ રાખવાનો ને ના પળાય ત્યાં સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... કરી પ્રાર્થના કરવી. અંદરથી બળતરા રૂપી, પશ્ચાતાપરૂપી ધૂન-પ્રાર્થના થાય એ આપણી પ્રગતિકરાવે છે.

આપણે સૌ ભેગાં થઈને નૂતન વર્ષે વિચાર, વાણીને વર્તન દ્વારા આવું જીવન જીવીએ. હે પ્રભુ ! તમે રજી થાવ એવું અમારું જીવન બની રહે. એમાં કાંઈ પણ ભૂલચૂક થાય તો ધૂન, ભજન, પ્રાર્થનાથી મધારતાં જઈએ. અને આપણી પ્રસત્તાનું બળ લઈને જીવન જીવો, વિ.સં. ૨૦૮૧નું વર્ષ સુખ, સમૃદ્ધિ, આનંદ, શાંતિ, સુખથી ખૂબ ભર્યું ભર્યું બની રહે, સંપ, સુહૃદ્ભાવ, એકતા રાખી, દણીમળીને પ્રભુનાં કાર્યો કરતાં રહીએ, કુટુંબેસહિત સૌને સર્વ રીતે સુખિયાં રાખે, સૌના સૌ મનોરથ પૂરા કરે એવી પ્રભુચરણે, ગુરુચરણે પ્રાર્થનાઓ ! નવા વર્ષનાં અભિનંદન !

જ્યે શ્રી સ્વામિનારાયણ !

